

Άποψη 17/1/17 16:48 τελ. ενημ.: 17/1/17 16:48

Ανοικτή επιστολή προς την Επιτροπή Αγώνα για το προσφυγικό

Πάρις Βελλιανίτης

84
Κοινοποιήσεις

Facebook

Twitter

E-mail

Είχα την ευκαιρία να παραβρεθώ και εγώ στην ομιλία του ανεξάρτητου Ευρωβουλευτή Νότη Μαριά για το Προσφυγικό. Κρίνοντας από τις αντιδράσεις, οφείλω να παραδεχθώ ότι ο ομιλητής κατόρθωσε να συναρπάσει τον κόσμο τόσο με το ύφος του, όσο κυρίως και με την νομική του προσέγγιση και

τεκμηρίωση. Πως θα μπορούσε άλλωστε να γίνει διαφορετικά αν λάβει υπόψη κανείς τις περγαμηνές που διαθέτει ο κ. Μαρίας στην νομική επιστήμη, αλλά και την εμπειρία που έχει ως ομιλητής. Είχα επίσης την ευκαιρία να μιλήσω με πολλούς από την Επιτροπή Αγώνα για το προσφυγικό. Κάποιοι από αυτούς είναι συνάδελφοι μηχανικοί και φίλοι τους οποίους τυγχάνει να εκτιμώ ειλικρινά.

Αισθάνομαι λοιπόν την ανάγκη να απαντήσω νηφάλια σε κάποια ερωτήματα τα οποία μου έθεσαν επιτακτικά κατανοώντας την έντονη ανησυχία και τον προβληματισμό τους. Θα ξεκινήσω με την εξής παρατήρηση. Μακάρι οι πολιτικές λύσεις να ήταν αποτέλεσμα μόνο νομικής τεκμηρίωσης και μονομερούς βούλησης της εκάστοτε ελληνικής κυβέρνησης. Τότε το Κυπριακό θα είχε λυθεί προς όφελος μας από καιρό. Για την εισβολή που έκανε η Τουρκία υπάρχουν αναρίθμητες καταδικαστικές αποφάσεις από όλα τα διεθνή αρμόδια όργανα. Όμως, παρόλη τη νομική πίεση και διεθνή κατακραυγή, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες όλων των ελληνικών κυβερνήσεων, τα Τουρκικά στρατεύματα κατοχής εξακολουθούν να παραμένουν στην Κύπρο και η Τουρκία αποτελούσε, μέχρι πρότινος τουλάχιστον, προνομιακό συνομιλητή όλου, του κατά τα άλλα υπέρμαχου των δικαιωμάτων, Δυτικού κόσμου. Τα παραπάνω πραγματικά γεγονότα δεν τα αναφέρω για να κατευνάσω τον έντονο ενθουσιασμό σας, αλλά σαν στοιχεία εφικτότητας και κατά συνέπεια σκοπιμότητας, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την χάραξη κάθε στρατηγικής που θέλει να οδηγήσει σε λύση.

Ευτυχώς οι Κύπριοι δεν περίμεναν από την διεθνή κοινότητα να τους λύσει τα προβλήματα που δημιουργήσε η καταστροφική εισβολή στην καθημερινότητα τους. Αντίθετα, αποφάσισαν να διαχειριστούν το ζήτημα μόνοι τους και όπως όλοι γνωρίζουμε, με τον ασύγκριτο ρεαλισμό που τους χαρακτηρίζει, βρίσκοντας μέσα από τις διαφωνίες τα σημεία που τους ενώνουν, έχτισαν μια καθημερινότητα η οποία για εμάς τους Ελλαδίτες φαντάζει σήμερα ζηλευτή. Είμαι σίγουρος ότι τέτοια στοιχεία ρεαλισμού διαθέτουν πολλοί από τους συμμετέχοντες στην Επιτροπή Αγώνα για το προσφυγικό. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι με πρώτο τον κύριο Μαριά, αναγνώρισαν με έμμεσο ή άμεσο τρόπο ότι συμφωνία παράγει αποτελέσματα. Άλλωστε, το να υποστηρίξει κανείς το αντίθετο θα ήταν τουλάχιστον κωμικό καθόσον θα ισοδυναμούσε με το να ισχυρίζεται κανείς ότι το 30 (ο μέσος αριθμός σε

ημερήσια βάση των παράνομα εισερχομένων σήμερα) είναι μεγαλύτερο από το 500 (ο αντίστοιχος αριθμός πριν από την Συμφωνία). Από την άλλη όμως, πολύ σωστά επισήμαναν, ο κόσμος αυτός εξακολουθεί να έρχεται σταθερά και σε καθημερινή βάση. Επιπλέον η ροή αυτή δεν υπάρχει κανένα σημάδι ότι μπορεί στο ορατό μέλλον να σταματήσει. Αντίθετα, αν λάβει κανείς υπόψη του τα χαρακτηριστικά των νεοεισερχομένων (από όλα τα μέρη του κόσμου έως και Κουβανοί) φαίνεται ότι θα εξακολουθήσει αδιάκοπη στο μέλλον. Δεν είναι λογικό, μου είπαν, ότι από την στιγμή που το αυτί του Μουζάλα δεν φαίνεται να ιδρώνει, έτσι όπως πάμε το καράβι που λέγεται Χίος κάποια στιγμή θα γεμίσει; Και τότε τι κάνουμε; Το εγκαταλείπουμε, πάμε όλοι μαζί στον πάτο, ή παίρνουμε τα όπλα και ο Θεός βοηθός; Δεν πρέπει να εξαναγκάσουμε το «*ανίκανο υπουργό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ που εσύ έχεις το θάρρος να στηρίζεις*» να κάνει κάτι; »Εύλογα και αμείλικτα τα παραπάνω ερωτήματα στα οποία καλούμαι να απαντήσω. Ας δούμε λοιπόν με ψυχραιμία πως έχουν τα πράγματα:

Η περίφημη Συμφωνία για το Προσφυγικό υπογράφηκε στο τέλος Μαρτίου του 2016 όταν ήδη επάνω στο νησί βρισκόντουσαν ήδη περίπου 3.000 άτομα. Μετά την Συμφωνία τα άτομα αυτά λογικά εγκλωβίστηκαν εδώ. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν μεσολαβήσει περίπου 280 ημέρες. Σύμφωνα λοιπόν με την λογική της σταγόνας στους 3.000 ήδη εγκλωβισμένους θα πρέπει να έχουν προστεθεί άλλα $280 \times 30 = 8.400$ άτομα. Πόσοι θα έπρεπε να είναι σήμερα συνολικά πάνω στο νησί; Ναι σωστά κάνατε τις πράξεις το νούμερο είναι ... πενταψήφιο. Τόσους έχουμε λοιπόν στο νησί ή πολύ λιγότερους; Την απάντηση δεν χρειάζεται να την δώσω εγώ. Την απάντηση, ακριβώς επειδή είναι ένα πραγματικό γεγονός, την γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι μας. Συνειδητά επιλέγω να μην εμφανίσω το νούμερο. Θεωρώ ότι το να μπορούμε στην λογική των αριθμών και να συζητάμε για το εάν στο νησί σήμερα βρίσκονται 500 παραπάνω ή 500 λιγότεροι πρόσφυγες δεν οδηγεί πουθενά και πολύ περισσότερο δεν βοηθά στο να δώσουμε λύση στο πρόβλημα. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι οι αριθμοί αλλά το πώς θα προστατέψουμε την κοινωνία της Χίου χωρίς να χάσουμε την ανθρωπιστική μας ταυτότητα. Όχι για μόνο λόγους θρησκευτικούς αλλά κυρίως για λόγους πατριωτικούς.

Κατά την ταπεινή μου άποψη το ζητούμενο δεν είναι να μετατρέψουμε τους κατοίκους της Χίου σε τροχονόμους - καταμετρητές των προσφυγικών ροών. Σε πολίτες, που κάθε μέρα θα παρακολουθούν τα δελτία για το πόσοι πρόσφυγες ήρθαν και πόσοι πρόσφυγες έφυγαν από το νησί, για να αρχίσουν να βρίζουν τον υπουργό, τον εκάστοτε υπουργό, όταν Ο αριθμός ξεπεράσει τα όρια ασφαλείας. Λες και έχουμε να κάνουμε με κολοβακτηρίδια, καυσαέρια ή υδράργυρο. Δεν νομίζω να διαφωνεί κανείς ότι 150 αληταράδες-παραβατικοί, εγκατεστημένοι σε σκηνές γύρω από το ΔΗΠΕΘΕ, μπορούν να μας κάνουν τη ζωή κόλαση και να καταστρέψουν την τουριστική εικόνα της πόλης. Αντίθετα 2.500 άτομα εγκατεστημένα σε ένα άρτιο οργανωμένο και κατάλληλα χωροθετημένο καταυλισμό μπορούν (με την βοήθεια πάντα και των ΜΜΕ) να περνούν όχι μόνο από τους τουρίστες αλλά και από εμάς τους ίδιους απαρατήρητοι. Κάνω λοιπόν έκκληση σε όλους να αφήσουμε στην άκρη τους αριθμούς και να προσέλθουμε σε ένα ειλικρινή διάλογο. Σε ένα διάλογο όπου με βάση τα παραπάνω πραγματικά γεγονότα και όχι προφητείες και σενάρια αποκάλυψης, θα προσπαθήσουμε με ηρεμία και καλή πίστη να δώσουμε λύση στο πρόβλημα. Θεωρώ ότι το οφείλουμε αυτό στην ιστορία μας και τον πολιτισμό μας. Είμαι σίγουρος ότι από τον διάλογο αυτό όλοι θα βγουν σοφότεροι, μα πιο κερδισμένη από όλους θα βγει η Δημοκρατία μας.

Υ.Γ. Για λόγους οικονομίας χώρου θα επανέλθω προσπαθώντας να δώσω απαντήσεις και σε άλλα αμείλικτα ερωτήματα που μου τέθηκαν.

0 σχόλια

Ταξινόμηση κατά: Παλιότερα

Προσθέστε ένα σχόλιο...

[Πρόσθετο σχολίων στο Facebook](#)

